

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبداللطیف صدیقی للندری
کانادا - ۵ جنوری ۲۰۱۰

آه و افغان تا به کی؟

آه و فریاد ای خدا آواره دنیا شدیم بادل درد آشنا بی لانه ، بی آوا شدیم
در غریو نا امیدی بیکس و تنها شدیم در فضای تیره روزی، سوخته بی پا شدیم
در دل تاریک شب ها از وطن بیجا شدیم
تا سحر گریان و نالان در تپیدن ها شدیم
میهنم در پنجه دار قضا افتاده است بی نوا مرغی که در دام بلا افتاده است
شور آزادی به سر در هر کجا افتاده است تشنه لب، بی آشیان در کربلا افتاده است
ناله اش پیچیده و اندر فضا افتاده است
بسته در زنجیر و غل، اندر خفا افتاده است
کشور من، مأمَن من، شور دورانم بود سنگر مردان حق، چون عزت و شامم بود
جان سپردن در وطن منظور یزدانم بود آن خدای ذوالمنن هر دم نگاهبانم بود
خاک پاک این وطن جایگاه مردانم بود
شور آزادی به سر ، رسم نیاکاتم بود
دشمنان این وطن از خاک بیرون میکنیم بیرق تزویز ایشان را دگرگون میکنیم
شیر مردانیم و رزم خویش افزون میکنیم کار و پیکار و معارک رسم گردون میکنیم
پرده چشم عدو را غرقه خون میکنیم
میشویم آزاد و خود دلشاد و ممنون میکنیم
ملت دشمن شکن این آه و افغان تا به کی؟ آتش و خون، سوز و آه بیگناهان تا به کی؟
گر وطن از دست شد بیجا نگهبان تا به کی؟ این قوای اجنبی در دشت و دامان تا به کی؟
اینقدر کشته شده و سوگواران تا به کی؟
دست و پای تو بزنجیرهای گران تا به کی؟